

Добробут

Добробут, як сприймать в нім й побут?

Бо й слово ж значить в тім саме:

Бути в добрі, що ж дасть нам спогад

Про те, що розум в нас не йме?

Яка є завжди в нас і всюди,

Та ми в добробуті тім всім

Сліпі хто серцем, як іуди,

Занапали в зрадах дім.

Не має в нас добра той побут,

Хоч маєм і мільйони ми,

Й мільярд не дасть в тім допомогу,

Златий Тілець - лиш для п'янки!

Добробут - річ потрібна й гарна,

І в нім, і з ним всім людям жить,

Лиш те сприймати не бездарно,

А Богу й людству в тім служить.

Ми ж підемо в добробут з благом,

В Загальнім Благі й будем жить,

Лиш дух нам дасть в тім всім наснагу,

Як все життя й весь світ змінить.

Те Вчення, що є в нас від Бога,

Й тих кращих всіх Його Людей,

Що нам дали з тим Агні Йогу,

Щоб ми забули й страх смертей,

Про це спитать нам треба серце,

Й не раз, не два про це питать,

В нім й зір відкрить, ті очі – дверці,

Бо в серці й дух, і благодать,

Той дім, що є храмина Бога,

Бо тіло в нас - то ж Божий храм,

В добробуті тім всім убогим,

В п'янці невігластва - лиш срам.

П'янка й добро - в тім несумісні,

І в побуті все ж точно так,

Не викинеш цих слів із пісні,

Якщо вже й сам - не неборак.

Щоб не в прокльонах, і не в рабстві,

Те все - геть не сприймає Бог!

То лиш в тих всіх, хто в святотатстві

Не хоче знать пересторог.

В нас все для цього є, лиш брати

Навчитись треба, й вже давно,

Те світ земний й надземний дати

Все може, треба щоб дійшло

Й зросли в свідомості і духом,

І воля добра щоб зросла,

Щоб вся Земля не тільки слухом

Все повнилась, в добрі б - й жила!